

— А този Мунчо, какво значатъ тия негови комедии? Менъ хванж да ме издува.

Докторътъ се изсмѣ.

— Не ставай дѣте!

— Да, това не заслужва внимание, но Стефчовъ, Стефчовъ, да не би да знае нѣщо?

— Какво може да знае той? Навѣрно, Хаджи Ровоама му е пустигла пакъ нѣкоя муха... за насъ. Ти знаешъ, че тая бѣбрица безъ глупави измислици не може да мине единъ часъ.

— Не, тя е опасна вѣщица и тя може да подуши онова, което другъ трѣба да види или чуе. Тя е и менторътъ на Стефчова, както тиранътъ на Рада...

— Тя бѣше пустигла, помнишъ? за тебе, че си шпионинъ. Азъ ти казвамъ, че само брѣтви.

— Но тя бѣше казала за тебе друго — вѣрно. Впрочемъ, ней ѝ по-иджтъ отъ-ржки женскитѣ сплетни... Да, ти знаешъ ли? Стефчовъ ще се годява утрѣ.

На доктора се поизмѣни лицето.

— За Лалка?

— За неж.

— Отъ дѣ знаешъ?

— Рада се научила... Хаджи Ровоама е прѣдумницата, естествено. Годежници сж: Хаджи Смионъ, тоя въздѣсжщи хамелеонъ, и Алафрангата.

Докторътъ не можа да скрие вълненieto си. Той ускори стѣпкитѣ си. Огняновъ го погледнж зачуденъ.

— Ти ми не бѣше казалъ, докторе, че сърдцето ти не било свободно?

— Азъ обичамъ Лала, отговори мрачно Соколовъ.

— Тя знае?

— И тя ме обича... или, по-добрѣ, по ѝ се нравѣ отъ Стефчова. Да има у неж по-дълбоко чувство, не вѣрвамъ. И неволна чървенина излѣзе по лицето на доктора.

— Е, за твое щастие или нещастие, то е по-дъл-